

ग्रहोभवति । पूजानां सृष्टानां धृत्यै । यं ब्राह्मणं विद्यां
विद्वांसं यशो नर्च्छेत् ॥ ३ ॥

सोऽरण्यं परेत्य । दर्भस्तम्बमुद्रथ्य । ब्राह्मणं दक्षि-
णतोनिषाद्य । चतुर्होतृन् व्याचक्षीत । एतद्वै देवानां
परमं गुह्यं ब्रह्म । यच्चतुर्होतारः । तदेव प्रकाशङ्गम-
यति । तदेनं प्रकाशं गतं । प्रकाशं पूजानां गमयति ।
दर्भस्तम्बमुद्रथ्य व्याचष्टे ॥ ४ ॥

अग्निवान् वै दर्भस्तम्बः । अग्निवत्येव व्याचष्टे । ब्राह्म-
णोदक्षिणतउपास्ते । ब्राह्मणोवै पूजानामुपद्रष्टा । उ-
पद्रष्टुमत्येवैनं यश्चक्षति । ईश्वरं तं यशोर्त्तारित्याहुः ।
यस्यां ते व्याचष्टइति । वरस्तस्मै देयः । यदेवैनं तत्रो-
परमति । तदेवावरुन्धे ॥ ५ ॥

अग्निमादधानोदशहोचारणिमवदध्यात् । प्रजा
तमेवैनमाधत्ते । तेनैवोद्रुत्याग्निहोत्रं जुहुयात् । प्रजा
तमेवैनज्जुहोति । हविर्निर्वपस्यं दशहोतारं व्याचक्षीत ।
प्रजातमेवैनं निर्वपति । सामिधेनीरनुवक्ष्यं दशहो-
तारं व्याचक्षीत । सामिधेनीरेव सृष्टारभ्य प्रतनुते ।
अथो यज्ञोवै दशहोता । यज्ञमेव तनुते ॥ ६ ॥

अभिचरं दशहोतारं जुहुयात् । नव वै पुरुषे प्राणाः ।